

رہووف بیگہرد

کوژریت

کہی دہرہیناو خستیہ سر له بی دستی ، به قاله ی ووت .
ته ماشای بکه ، له تاریکیشدا هر ده تی پی شکویه ، نه م گولله
جوانه له ناو دلیا ده ته قینمه وه ، که دل له جووله که وت له ش وه ک
داری گه ندهل هر رس دینیت . خوت دہزانیته له نیشان پیکاندا
چونم و چه ندین جار دہرزیم هه لگرتووه .

قاله له سر خو ووتی : حه سەن بیته دست هه ردوو کمان
ده کوژیت ، هاوپی ی خوم بووه و چاکی دهناسم ، تو به تفه نگ
نیشانت پیکاوہ ، پشتی دہمانچه شتیکی تره و بی لیدانی
گرانہ . بو منی به چی بهیلہ ، نه ی نازانیت نه وانہ ی خو یان
ده کوژن بو گولله به سر یانہ وه دهنین ؟ تا جاریکی دی چاو
به ژیاندا هه لئہ هیننه وه . گولله که ی تو هر به نه ندازه ی موویه ک
نه م لاو نه ولا بکات له وانہ یه نه ی کوژیت .

رہشه ووتی : دستی من هر گیزه له ناکات ، نه زانیت
چه نداداخ له دلیم ! حه سەن له دوژمنی باوک کوشتم
تاوانبارتره .

قاله سەری باداو له سر خو بی ی ووت : دوژمنی
هه ردوو لامانہ ، خونچه ژنی تو یه ، به لام خوشکی منہ ، رهنکه
منیش له پیشتربیم بو یه که مین گولله . حه سەن هاوپییم بوو ، نه و
دوو جار ناهاکی له گه ل مندا کردووه ، نه و که سە ی هاوپییه تی
بی شیل بکات شیایوی نه فرہت لی کردنہ .

رہشه ووتی : من وام بی خوشه له پیشدا دست
بکه مہ وه ، چونکه په له یه کی گه ووه تاریکی خستوتہ سر
ژیانم ، که گه راینہ وه لیم دہرسن : په که مین گولله ت
به کو یوہ ی نا ؟ ده لیم : گولله په کی گه لیک سوور بوو ، که
دہمنایه سر دستم له پشکو ی ناو ژووړیکی تاریکی دہ کرد ،
نه و گولله یه م کرده دیاری ی دلی .

قاله ووتی : نهء ... من وا هه ست دہ کم به شدرای
نه وله که یه ی سر ژیانی تو م کرد بیت ، چونکه هاوپی ی
حەسەن بووم ، بو نه وه ی نه و باره گرانہ له سر ویژدانی خوم
لابرم دہ بیت په که مین جار من دست به کاریم ، توش دوا ی
نه وه چه ندی پیوه دہ نیت و به کو یوہ ی دہ نیت ناره زووتہ .

چاوه کانی رہشه کرانہ وه و رهنکی داگیرسا ، دهنکی
هه لبری ، قاله بی ی ووت : له سر خو ، بی نه وه ی هیچمان
کرد بیت ناشرکرامان مہ که . رہشه دهنکی نه وی کرد ووتی :
نه م قسانہ ی تو سه یرن !

که نه و چوار شه مہ یه ، سه عات بووه حه وتی به یانی و ،
خود وه ک بالایہ کی به رز به سر لووتکه کاندا هه لکشا ، دہ بوو
- حه سەنی مام سلیمان - بکوژرایہ . حه سەن خو ی
دہیزانی له سر چی دہ کوژریت . کوژره کانیش ریکی ره شو
تیر بوون . ته نیا سزای کوشتیان پر به پری تاوانہ که ی حه سەن
دہزانی ، بو یه له خو نامادہ کردنی تولہ دا شه ویان دا بووه دہم
پوژ ، نامیزه ره ق و دزیوه کان ته واو له گه ل دست و په نجه یاندا
نالووده بوو بوون و ، له گه ل یه که م چرکه دا میشک و دلی
حەسەنیان له جووله دہ خست ، کوشتنی حەسەن له وه
ناسانتربوو نه خشه یه کی دی بو بکیشریت ، که چی نه کوژرا .
نه وانہ ی بو کوشتنی هاتبوون له گه ل تاریک و بوونی
به یاندا گه یشتنہ ناو شار ، چوونہ ناو نه و خانووه ته واو
نه کراوہ ی له سەرووی مالی حەسەنہ وه یه ، خو یان تیا
حەشاردا ، دہیان زانی کات زوری به به ره وه ماوه و ،
حەسەنیش که ی له مال دہ رده چیت ، چوونہ ژووړیکی تهریک و
به دلنیایی دانیشتن ، که وتنه جگه ره کیشان . دہمانچه کانیان
دہرہینا ، دہسته سره کانیان به پشت و لووله و دہسکیاندا
هیناو ، زمانہ و شانہ یان تاقی کردووه ، چه ند جاریک له ناو
دہستیاندا هه لیان سووراند ، له سر خو له گه ل یه کتردا که وتنه
قسہ . رہشه ووتی : نه م دووکه سیه بو یه چاکه ، که دہمانچه ی
یه کی کمان وه ستا نه وی تردیته دست .

قاله وه لامی دایه وه نه ی نه گه ر هه ردووکیان وه ستان ؟
رہشه ووتی ! تا نیستا شتی وا پووی نه داوه ، به تاییه تی بو
تاوانباریکی وه ک حەسەن .

قاله بی دهنگ بوو ، رہشه بی ی ووت : له وانہ یه چه کی
بی بیت ، من پیش تو هه لده کوتمه سەری ، دہمیکه بیرم له
شوینی کاریگری کردوتہ وه .
له گه ل قسه که یدا په که مین گولله ی ناو شانہ ی دمانچه

برام به کوردی و کورتی ئەم کابرایه ژنی منی هه لگرتوو ،
 بوومه ته جيگای تانه و ته شهری خه لکی ، چاوم له ئاستی
 هه لئايت ، ته نانه ت ژم ناده نی . به هه موو یاسایه ک
 حیت سه ره رزی و ناموویی خوم بکره وه . نایشمه ویت پیم
 کسێ ترپیش من نه وتوله یه ی سه ندوووه . به هه زار ده ردی
 سه ی به ی جوړی دوژمنه که مم کردوووه ، دوو ساله به دوایدا
 سه . خو نه که ر من پیم نه وتیتایه تو هه نه تده زانی .

قاله ووتی : که واته من خاوه ن هه ق نیم ! هه رگیز له م
 سه له یه دا بو پاریزگاری تو نه هاتووم ، من خاوه نی
 سه قینه م ، بریاره ت ده ده می تاچه گولله یه ک و به سه . شه ویش
 هه به ته ویلی هه سه نه وه ده بینم ، یه که مین گولله من نه بیم دل
 سه ناخواته وه ، نیشانه ی ناو چاوی له لای من وه ک موو
 سه هینانی ناو ماست وایه .

ره شه له پیستی خوی ده رچوو ، کیشای به ناو چاوی
 هویداو خه ریک بوو پر به ده م هاوار بکات .

نه وکاته تیشکی خور به هیوری به ره و ده ماره کانی شار
 سه رزه ی کرد ، ئاسمانیکی گه شو جیهانیکی کپی تازه له خه و
 هه ستاو بوو ، دهنگی ئافره تیک له دوورو ته قه ی ده رگایه کیش
 سه م لاتر ده هات ، میلی سه عات ته واو له سه ره حوت جووت بوو
 خو ، نه مان به ده م بوله و هه ره شه وه هاتنه هوله که و که وتنه
 چاوه چاو . ده رگای مالی هه سه ن کرایه وه ، هه سه ن
 هته ده ری و وه ستا ، سه یری ئەم لاو نه ولای خوی کردو
 به دریزی ریگاکی پوانی ، خونچه له پالیا هه ستی پارگرتبوو ،
 نه ویش چاوی ده گپرا ، که چه بچکوله که یانی به باوه شه وه بوو ،
 هه سه ن ناوړی لی دایه وه ، ده ستی به سه روو چاویا هینا ،
 په نچه وورده کانی له ناوده ستیا به هیمنی گوشی ، نه و خوی
 هه لدايه نامیزی ، گرتی و روومه ته کانی ماچ کرد ، پاشان
 -ایه وه خونچه و پشتی لی هه لکردن .

قاله واتنی یان رامابوو ده ت ووت له به رده م شانوگه ریه کی
 تراژیدییه و ، کاره ساته سامناک و ئالوزه کان له وه پری
 ته شه نه کردن و سه رکه شهیدان ، قاره مانه که یش که هه موو
 هیوايه کی پیوه به ستراوه ، هاگا له لووتکه یه کی هه ره بلنده وه
 هه لدا یوا ، هه نه جهری به ردی تیژوزه ق و زوپه کانی چیا له شیان
 نه نجن کرد . قاله له جیهانه تاییه ته که ی داپرابوو ، ته ماشای
 ده کردو له که ل هه نگاهه کانی هه سه ندا هه به ی چاوی

ده گوێزایه وه . که هه سه ن گه یشته نه وجیگایه ی دل و ته ویلی
 که وته به ر نیشان ، نه مان ده مانچه پروته کانیان هینایه
 سه ره یی ، به لام له ته ماشا کردنیکی کوت و پری یه کتریدا
 هه ردووکیان سه له مینه وه ، ده ت ووت هه ریه که یان نه وی تری
 گرتوه ، که سیان له وه دلنیا نه بوون نه وی تر پیگای نه دات
 ده ست پيشکه ری بکات ، هه ریه که یان ترسیکی ناوه خت بوون و
 داچوړینه ده روونی نه وی دیه وه . دیواریک که وته نیوان نه مان و
 هه سه نه وه ، چاویان ته نیا یه کتری ده بینی ، ماوه یه کی
 نیجگار که م و هه سه ن له وشوینه ترازا ، نه مان هه ر چه قی
 بوون ، هه نگاویان هه لئه ده هات بکه ونه دوا ی ، له که ردای
 مه به ست و لیکنه ده وه تاییه ته کانیاندا هه لئه کشان و
 داده هاتنه وه خواری ، نه که رچی له سیمادا مات و هیور بوون .
 به سه ر سامیه وه به سه رو چاوی یه کتردا هه لیان

پوانیه وه ، پاشان قاله رووی بولای دوا پچی ریگا که گوێزایه وه
 که خه ریک بوو هه سه نی لی ئاواده بوو . برپووسکه یه ک
 له میشکی دا ، هه موو یادگاره کانی مندالی و لایه تی
 هه ردووکیانی هاته وه به رچاو ، وای هه ست کرد که هه سه ن
 هه ر - میری لاوان - هه که ی جارانه و ، تاکو ته نیا به ناو کولانی
 گونده که یاندا تی ده په ریت ، هه ناسه یه کی هه لکیشا ، چاوی
 بولای ده رگا که یان گوێزایه وه ، هینشتا خونچه راوه ستابوو ،
 که چه که ی له باوه شداو بولای هه سه نی ده پروانی ، پيش نه وه ی
 هه سه ن له چاو وون بیت ناوړی بووداوه دایه وه ، ده ستیکی
 راوه شاندا ، خونچه یش ده ستی نازه ی کچی بووه لپری و ،
 نه نجا چوووه ژووری .

گولله ی به ر لووله کانیان ره واند هه وه ، ده مانچه کانیان
 په چایه وه و خستیاننه به روکیان ، نه مه نده یان بوژیر
 په ستینه کانیان داخزاند له رویشتندا هه ستیان هه نه ده کرا ،
 ماوه یه کی که م بی ده نگه مانه وه ، هه چیان له گه ل یه کدا نه ووت ،
 رقیکی خه ست ده ی کروشتن ، به رو دوا هاتنه ده ری ، به ناو
 کولانه ته ریک و ته نگه به ره کانددا به ره و ده ره وه ی شار
 ده رچوون ، به لام جووت نه که وتنه وه ، هه ریه که یان به خولیای
 خویه وه ریگایه کی دی له به ر گرت .

نه بوو سه عات هه وتی به یانی نه و چوار شه ممه یه
 هه سه نی مام سلیمان بکوژرایه ، که چی نه کوژرا .

حەسەن لاویکی کە لە گەت و چوارشانە ی گەنم رەنگ بوو ، چاوه کانی پەشی تیرو له قوولاییدا نیشتوو بوون ، لووتی بەرانی و قژە پڕەکی تاسەر ته ویل دەهات . تەمەنی له بیست و پینچ سالی دا بوو ، له بەر قوژی و له سەر خویی کیزی گوندەکی ناویان لی نابوو - میری لاوان - تادوو سال له وه و بهر له هەمان گوندی قاله وره شه دا ده ژیا ، هەر له وی له دایک بوو بوو ، دوا ی ته واو کردنی قوتابخانە ی سەر هتایی به تەنیا هاته شارو له مالی خزمیکی مایه وه تاخویندن ته واو بکات ، پاش سێ سال باری شاری لی ئالوزا ، به ناچار ی دەستی له خویندن هە لگرت و گه راپه وه گوندەکی ، له گەل باوکیدا شانی دایه بهر کار ، له کیلگه که یاندا به دەم جوت و توو وه شانندن وه گورانی ی بو یادگارە کانی قوتابخانە و گوندەکی ده ووت . سال و پوژ تی پە پین و گورانی ی حەسەن بوونه فریشتە ی سپی و به سەر چاوه کانی خونچه وه نیشتنه وه . نه گه رچی حەسەن هاو پری ی گیانی به گیانی قاله ی برای خونچه بوو ، به لام چەندی کرد نه ی توانی له بهر شه پو لی نیگا قووله کانی خونچه دا خو ی بگریت ، له سەر هتایشه وه بنیاتی خوشه ویستیه کی له سەر پاکی و جوامیری دانا ، تەنیا ئاواتی خواستنی بوو . پال درهخت و سەر کانی نه ما نه بیته چی ژوانیان ، بالای خوشه ویستیان له و درهخته بهرزو چرگه لایانه ده چوو که هه موو درهخته کانی تر له خواره وه تی یان ده پوانین . که هاته سەر داوا کردنی شی باوکی خونچه چوو سەر که لی شه ی تان ، نه و خونچه ی بوژن به ژن دانا بوو ، ژن بو قاله ی کوپی ، قاله یش نه دەستی هینایه ریگای باوکی و نه کو ی له سەر زەنشتی ویژدانی کرد . که س له و گوندە دا نه بوو به و خوشه ویستیه گه وره به نه زانیت ، که چی هه موویان بهردیکی بی ههست و هوش بوون . که س نه پدایه پال نه و دوو دله مه زنه . حەسەن بی خوشک و برابوو ، گوندەکی له بهر چاوه کانی خونچه خوش دەویست ، که باوکی خونچه نه و بریاره ی دا ، دنیا له پیش چاوی حەسەن پەش بوو ، وای ههست کرد تاقه مرو فیکه له گیزه نی ده ریایه کدا به ره و خنکان ده جیت ، کئی هه یه چاوی لی نه بیت ؟ که چی یه کیلگه دەستی بو دریز نا کات ، تەنانەت هاو ریگه یشی .

دوا جار بوو که له تاریکه شه ویکی نه نگوسته چاودا له گەل خونچه دا ژوانیان گرت ، به چرپه که وتنه دوان ، خونچه ووتی :

- دوا بپاریت چیه ؟

- زۆرم بیر لی کردۆته وه ، جاریک ده لیم باوکت یان پەشه بکوژم وه لیم ، پاشان په شیمان ده بمه وه ، چونکه چاری نه م گرفته نیه وه ده بیت به پی ی خوم روو له به ندیخانه بکه م و تی پیدا بریزیم ، هەر چه نده له سەر هه قیشم ، که چی ده بیت بلیم تاوانبارم ، کوشتنیش ریگایه کی دزیوو گرانه .

- حەسەن بیر له ریگای تر بکه ره وه ، نه مه یان ترسناکه و منیش ده کریمه قوریانی .

- هه لت ده گرم ، هه رگیز نه م ده ویست گوندە که مان به چی بهیلم به لام نه وه تای چاوم کردۆته وه ده یانی وه ک خوم و توم بینیه به یه که نه گه یشتوون ، وه ک ئاژەل دراونه ته به رو ملیان بو نه م رووداوه گه نده لانه شوپ کردوو ، نه نجامیش خیزانیکی بی خیر ده رچووون ، من نامه ویت و ابژیم .

- بو کو ی برۆین ؟

- به ره و شوینیکی دوور له نیره ، به ره و شاریکی ته ریک .

- که ی ؟

- په له ت نه بیت ، دوا ی ماره کردنت .

- بو دوا ی ماره کردن ؟

- نه مه ویت ببیته ژنی شه رعی ره شه ، تا داخ و ئازاره کی له خه می قاله ی برات که متر نه بیت .

- حەسەن نه ترسم ده رفه تمان دهست گیر نه بیت و زوو به مگوزنه وه .

- من ناترسم ، نه و روژه ی ماره ت ده که ن بو شه وی هه ر له م کاته دا لی ره ناماده به ، با نه م په له ی شه رم و پسواییه به ناو چاوی هه ردوو خیزانه که وه بنین .

★ ★ ★

جاران گوندی میرگولان و ناوی حەسەنی مام سلیمان وه که ره گه و قەدی درهختیک و ابوون ، ئیستا حەسەن بوته گیانداریکی ته ریکه وولات ، که به یانی لی ده هات تا پره که ی ده کرده شان و ده پدایه چی او لی پره وار ، ده ویست به تەنیابیت ، ته نیاییه کی هیمن و کچ ، له بن هه ر داریکدا سکالای ده کردو ، له پال هه رتاشه به ردیکدا یادگار و خه مه کانی خو ی ده گیزایه وه ، وه ک دوا چاری بیت پری ی بکه ویت نه و مه له ندانه ، له قەدی دارا نه خشی ده کردو به سەر به رده کانه وه ناوی خو ی و خونچه ی هه لده که ند ، تا پروناکی ی به سەر گوندە وه به مایه نه ده هاته وه ، شه وانیش جگه ره ی ده کیشاو بیری هه تر ده بوو . شه ویلگ

- یکی بیوی ووب :

- کویم .. خونچه له هه موو کاریکی کردوویت ، ته نانه ت
- متری باوکیشیت نادهیت ، جاران بیی قاله هه لت نه ده کرد !
- هورپی یوا بو نه وه چاکه شهرمه زارو سه رنه وی لای
خیمه کریت .

- کچ له وولات نه پراوه ، تویش لایکی بیچاره و نابوت نیت
عس بیت رازی نه بیت . با پیش مردنم چاوم به کچ و کوپت
کویت .

- راست ده که بیت دایه ، خویشم بیرم لی کردوته وه ، خوا
یکت به دلی ئیوه نه بیت .

هه ندیک جار له تنگی ئیواره دا حه سن ده پریه سه ر
سیره که و بو ری ی کانی چاری هه لده خست ، که خونچه ی
مبینی ده که شایه وه ، وای هه ست ده کرد دوو مه لی په رو بال
سینو به هه وادا ده فین ، زور له به رزیه وه ته ماشای ناو
کونده که یان ده که ن ، دیمه نیکی ته ماوی به ر چاویان ده گریت ،
پشان ده ده نه وه شه قه ی بال به ره و ئاسوره و ده که ن ، له ویوه
سه ره و دنیا یه کی بی کوتایی ده روین ، تاله باوه شی پاکی سروشتا
مست له که ردنی په کتر ده که ن . خونچه یش که نه می ده بین
نیستی ده کردو گوزه که ی سه ر شانی داده نا ، چاوی
تر ده بری ، ئاگای له ده ورو به ری خو ی نه ده ما . خونچه
موزه کیویه کی سرک و سوله ، ته نیا ده سه موی حه سه نه و
به هر که سیک ی تر نامویه . له چکه که ی له سه ری ده کرده وه و
که زی ره شه که ی وه که به ندیه کی ئازاد کراو تا که سه ری
هه کشا ، خونچه ده یزانی حه سه ن چه ندی له وقزه خوش دیت ،
که لیک جار بو ی هونیه ته وه ، یان وه که مندال سه رو چاوی خو ی
تیا شار دوته وه و به سه ر شان و ملیا هاتوته خواری ، یان
په لکه کانی کردوته سه رین و خه وی خوش بر دویه تیه وه .

خونچه له خو ی بی ئاگا نه بوو ، کیژیکی هاوری ی له په نایه وه
تر ده خو ری و ده یهینایه وه سه ر خو ی ، نه وسا گوزه که ی
هه لده گرتوه ، ده که وته وه ری ، به لام چاو و هوشی هه ر لای
حسه ن بوو .
به یانیه که گوند شله قا ، چرپه که وته ناو خه لک و هات و چو
کردن که ری تی که وت ، حه سه ن و خونچه نه ما بوون . هه موو
خه لکی گوند ده یانزانی چیان لی هاتوه ، لیویان ده که روشت و
چیا ی رقیان به سه ر خو یاندا ده باراند ، وایان هه ست ده کرد
ناموسی گوند له که دار کراوه . ده بوو حه سه ن و خونچه بو

یه کتر بوونایه ، چونکه خوشه ویستی هه که یان که وره و پاکژ بوو ،
که چی که نیستا به یه کتر براون نه فره تیان لی ده که ن . حه سه ن و
خونچه بوونه به ردی بن گوم ، که س نه ی زانی بو کو ی سه ری
خویان هه لکرتوهه .

★ ★ ★

شه وانی قاله ریپواریکی شه که تن و هه نگاوی سست
ده نین روژیش تاویریکی قورسه و به ناوشانیه وه به ستراره .
له شی ماندووی خه وه ، که چی خه و پی په چاوه کانی نابات ،
کاروانی لیکدانه وه کانی قاله به ره وه ز و هه لدیرا سه ر ده که ون و
داده که ری نه وه ، شه پوله کان ده ییبه ن و ده یهینن ، به ره و که رداو
رای ده دن ، په ل ده هاوی و ماسوولکه و ده ماره کانی
گرژده بن ، ده پروات ، هه ناسه ی سوار ده بیت و له وه دایه
بخنکیست ، له پرا رای ده ده نه وه که نار ، لی دانی دله
نه سه ره وته که ی هیور ده بیت وه ، خو ی ده کیشتیه ووشکانی ، پر
به سیه کانی هه ناسه ی قوول ده دات ، که م که م ده حه سیته وه ،
په نا ده باته وه به ر پیلوه شه که ته کانی ، ده یه ویت هه دایه که
بدات ، جاریکی تر دیمه نه کانی لی ده وروژین ، دیمه نه کان
سو پای نه سه ره وتن ، به ره و میشک و ده روونی هیرش دینن ،
ده بنه ئازاریکی چنگ و بل نه ستور و به هه مووله شیا ده که رین ،
ماندوو ده بیت ، روو له چیا که ی به ران به ری ده کات ، حه سه ن و
خونچه ده ستیان له که ردنی یه که دایه ، کیژه بچوو که که یان
له پیشیان وه هه نگاوی کورت ده نیت ، جار جار ده خزیت ،
حه سه ن په لیک ی و خونچه نه وی تری ده گریت . حه سه ن هه ر
لاوه خوین که ره که ی جارانه ، راده وه ستی و ده ست به گورانی
ده کات ، ده نگه سازه که ی هه لده بریت ، چیا ده نگه داته وه و ،
وه که زره ی بالی پوله که ویک به هه وادا و به ره و پی ده شت سه ر
ده کیشتیت ، ده بیتنه سوژیکی خودایی و جیهانه ماته که
ده له رزینیت ، پاشان هیدی هیدی که رویشکه به هه موو
گوچکه و ده روونیک ده کات و کر ده بیت .

خونچه ش که ویکی به خه ت و خاله ، به ده وری حه سه ندا
ده که ریت ، پاش و پیشی لی ده کات ، ده ست ده خاته ناو
ده ستی ، ئاوازه کان له که رووی حه سه ندا خوشتر ده بن ، که له
دووره وه نه م ده بینن حه سه ن هاواری لی ده کات : قاله ی
هاوریم ، تو برای خونچه و خالی نه م کیژه بچوو که میت ، من تو
هاوری و خوشه ویستی یه کدی بووین ، کام بن دارو سه رکانی

هه یه راومان تیا نه کردبیت ، کام مالی گوند ماوه شهومان به یاری و گوله زتیا نه کردبیته وه ؟ نای که هاوپییه کی بی په یمان ده رجویت ، نیستا ده ته ویت بمکوژیت ؟ !

نه وه هفته یه قاله شه و پوژی لی بوو بووه یه ، جیگای به خوئی نه ده گرت ، وای هه ست ده کرد تاوانباره و ده یه ویت جیای تاوانیکی تریش له نه ستوی بنیت ، نه گه ر ژن به ژنی له گه ل ره شه دا نه کردایه تووشی نه م چاره نووسه نه ده هات .

نه م خوشکی له ده ست چوو ژنیسی بی نه برا ، له گونده که یی تره بوو ، له گه ل کوشتنی حه سه ندا ده بیته خاوه ن ژنو مالی خوئی ، نه مه په یمانی ره شه یه ، به لام له کوست و مه ینه تی کی که سانی تره وه نه مه دیته دی . بوو به پووی کاره ساتیکه له ریگای هات و نه هات ده جیت ، ناموس گرانه و حه سه ن شه رمه زاری کردوه ، شه رمه زاریه که له راستیدا نه م خوئی ده ستی تیدا مه یه و ده یوانی نه هیلیت پووبدات ، حه سه ن ده کوژیت ، به نه م ده بیته تامردن نه فرهت له خوئی بکات ، نه فره تیکی سه رومر ، منداله کانیش ده بنه بیچوه گورگو هه تا هه تایه چه شه ی تاوان و نامه ردی ده بن .

قاله سه ری کاس بوو ، په نجه تیزه کانی تاوان وهک زه رده واله وروژانه سه رمیشک و ده روونی ، چاوی توند نووقاند ، هه ردوو له بی ده ستی له لاجانگی گیر کردو په نجه کانیشی به ره و ته وقه سه ری دریز بوون ، سه ری گوئی ، زیاتر گوئی ، تاته وای کاره ساته کان له به رچاوی وون بوون ، نه وسه سه ره قورسه که ی به شه که تی که و ته سه ره مه چه کی و نه ژنوکانی له نگریمان پارگرت ، تا بی ناگایی وهک شه پوول دایه به رو ، به ره و گه ردای دی سه ری بی هه لگرت .

سه عات حه وتی په یانی ی روژی چوار شه ممه ی ناینده ده بوو حه سه نی مام سلیمان بکوژرایه ، که چی نه کوژرا . روژانی چوار شه ممه وهک له باوک و باپیریانه وه بویمان مابوه وه روژی توله ی گوند بوو ، هه موو نه خشه یه کی توله که له و پوژده دا بکیشرایه سه ری ده گرت .

ره شه زور زوو خوئی که یانده وه خانووه ته وای نه کراوه که ی سه رووی مالی حه سه ن ، له هه مان جیگای هه هفته ی پیشوو یاندا ده ستی به جگه ره کیشان کرده وه ، ده مانچه که ی ده ره ینا ، نه م ده ست و نه و ده ستی بی کرد ،

چاکتر له جاری پیشووتی ی پاما ، خانه پرو دیاره کانی له چاوی نزیک خسته وه ، دلی حه سه نی هینایه به ر لولکه و گولله سووره که ی نایه سه ر ، به خوئی ووت : (ته نیایی زور چاکتره ، نه گه ر شه ریک باش بوایه خوا یه کیکی بو خوئی داده نا ، له سه ره تاوه هه لم کرد به قاله م ووت ، کی ده لی به زه یی به خوشکه که یدا نایه ته وه ؟

یان هاوپییه تی حه سه ن په شیمانی نه کردوته وه ؟ نه ی که وایه نه م شه ری ده ست پیشکه ری ی بو له گه لدا کردم ؟ . کاشکی به ججوته و له یه که کاتدا ده ست ریژمان لی بگردایه ، نیستا هه هفته یه که بوو له م موته که ی پوو بیزاریه رزگار بوو بووم ، نه چوه بجیت ، نه مرو هه مووش لیک ده بیته وه) .

لیکدانه وه کانی ره شه وهک گوماویکی لیخن شله قا ، کاتی که یه کیکی تر زور به په له خوئی به خانووه که دا کرد ، دیار بووله ده میکوه به ریگاره یه بویه هانکه هانکیه تی ، خوئی کوتاپه ژووری و ناره قه ی ناو چاوو لاملی سه ری ، هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا ، جگه ره یه کی داگیرساندو به ره و ژووره که ی پشته وه چوو ، که ره شه ی بینی سه لمیه وه وه ستا ، ره شه بی ی ووت . - نه وه بو هاتوو یته وه ؟ جاری پیشوویت تیکدام ، نیستا جیت ده ویت ؟

قاله وهک له به رده م برپاریکی گه ورده دا ده سته وه ستان وه ستابیت بی دنگ بوو ، پاشان وتی :

- په شیمانم .
- زورچاکه قاله گیان ، ده مزانی هه ره ق ده ده یته وه ده ست من ، که میک ده ترسام ، چاکت کرد هاتیت .
- نه ره شه ، نه مه ی که کرا تاوانی هه ر دوو کمانی تیایه ، توش چاک ده تزانی نه و دوانه دلداری په کترین و پوویسته بو په کترین ، که چی لات خه وش نه بوو بیخوازیت ، لات گران نه بوو نامه ردیه که به رانبه ر به حه سه نی هاوپییمان بگه ییت . نیستاش ده مانه ویت باری تاوانه که زیاتر له سه ر خومان گران بگه یین .

- مه به ستت چیه ؟
- ده لیم با نه م کاره نه که یین ، من واز له خوشکت دینم بوخوت بیده ره وه به ژن ، با نه م لومه یه به سه رشانی منه وه بیت ، دیمه شارو گوئی له که س ناگرم .
- تو ترسنوکیت ، ناموس لای تو وهک په پو وایه ، باوو

حور سلطان نه فرمتت لي دهگن .

قاله وهك خه نجه ريك به ناو دليا بگيريت واي لي هات ،
خيكري خست هيرشي بو هينا ، گرژبوو ، دهستي به ناو چاويه وه
گهتوله سه رخو ووتى :

- من نتوانم ، تو جان وه ريكي بي رهوشتيت .

رهمه بي دهنگ چاوي تي بري ، چاوه گاني له گله ي
گره همچون به رهو پوانيكی ووشك بوو هيرش به ريت . نه ي
تر جي بکات ، ويستي گولله سووره که به رهو دلي نه و
حکمره ، که ميک راما ، له وکاته دا خوره که له به ران به ريان وه
حسر لووتک کاندا هه لکشا ، تيشکه زهر دباوه که ي کرده
حورکي گه ردي شار ، نه وکاته سه عات حوتي ته واو بوو ،
حورکي مالي حه سن کرايه وه هاته دهري ، قاله سوري
هه چو وه وک جار ان هات وه به رچاوي . خونچه يش وهك جاري
هه سوو به منداله که په وه له پاليا وه ستاو ههستي پارگرت ،
حسهن به درزياي روگکه ي پوانيي ، نه وسا که که ي ماچ
گه سوو په نه وور په گاني له ناو دهستيا گوشي . ديمه ني نه و
سهك له بهر چاوي قاله دا درمختيكي قه د نه ستورزي په رله
گره وگه لا بوو ، که هه رنستا له بنه په ته وه هه لده ته کينرين .

له ماشاگره نيكي تر سناک نيگاي ره شه و قاله ي به په کتر
کهک ، نيگاي قاله په رله به زه ي و پارانه وه بوو ، وهك بليت : با
کم تالانه نه که ين . چاوي په شه سوور دا که پابوون ورهنگو
بهوي له درنده په کي مه ترسي داري ده کرد ، قاله ووتى :

- ره شه وادياره ناگه ينه نه نجم ، بابيخه ينه هه فته په کي تر .

- نه .. له دهست خومي نادم .

- هه رده ته ویت بيگوزيت ؟

- بيگومان ، وهك تو تر سنوك و بووده له نيم .

ره شه ده مانچه که ي هينايه سه رهي ، قاله يش له سه رخو
به نابه دلي گولله که ي له بهرنا ، حه سن گه يشته نه وشويينه ي
طرحه وييل که وته به رنیشان ، قاله چاوي له ره شه بري ، هه رکه
دهستي به رز کرده وه نه م بواري نه وه ي نه دا په نجه به
پهله پيشکه دا بني ، ناله په ک هاتو ، نه و تاقه گولله په ي هه فته ي
هه سوو بو حه سني دانابوو به رهو ته وييل ره شه ي رادا ، ته نيا
هولاريک وه شه به پشتا ره هيل بوو ، قاله ده مانچه که ي
هه رباخه لي ناو به رهو پشت وه ي خانووه که هه لات ، حه سن
به په شوکاويه وه خوي دايه پال ديواريك ، که وته چاوه چاوو

په ناو پاسار ، خونچه يش هاواري لي هه ستاو که که ي له ده ست
په ري به پارکردن به رهو لاي حه سن هات . چهنده که سيكي
تريش به رهو لاي خانووه که هاتن و پيکه وه چوونه ژوردي ،
حه سن له دوايانه وه بوو ، که لاشه ي به رده م ده رگا که ي بيني
برواي به چاوي نه کرد ، به سه رساميه وه زياتر لي ي نزيك
که وته وه چاکتر تي ي رواني ، چاوي کوژراوه که به نه بله قي
به بن ميچي ديواره که وه پوا بوون ، خونين به سه رو چاوي
هاتبووه خوار ي و له لامليه وه بوئاو ورده به رده کان دا چورا
بوو . که خونچه لاشه که ي بيني له وه دابوو هاوار بکات ، به لام
حه سن دايه پيشي و هينايه ده ره وه ، به ههنگاي گورج به رهو
ماله وه هاتن ، له ريگادا نه که سيان ته ماشاي نه وي تری ده کردو
نه برسپاريان به رهو پوي يه کدي نه کرده وه . که که يان
هه گانگولکي و گريان به رهو لايان ده هات ، حه سن هه ليگرت و
چوونه ژوردي . هه رکه دانيشتن خونچه له ده رگاي بي
دهنگيه که ي داو ووتى :

- حه سن نه مه چيه ؟ . خو نه وه ره شه بوو !

- ده زانم .

وهك هيچ برسپاريكي تر نه مابيت چاويان له په کدي بري و

بيدهنگ بوون ، که ميک و خونچه برسپه وه :

- توبلي ي حه سن بو تو دانه نيشت بيت ؟

- بوئا !

- نه ي نه مه جي بوو ؟

- نازانم ، ته نيا گولله په ک و هيچي دي ، ده مانچه که ي

ره شه ش له سه رهي بوو ، له وه ده جيت فريا نه که وت بيت .

- نه ي کي نه مه ي کرد بيت ؟

- پاش ته قه که گويم له دهنگي پارکردني په کيک بوو له پشت

خانووه که وه ، له دواوه بينيم ، به بالاقه لافه تيا له قاله ي برات

ده چوو .

خونچه به تاسه وه چوو ، ته واو پهنگي هه لبزپکاو

له وه دابوو بکه ويته سه رزه ويه که . حه سن هي ي ووت :

- مه ترسه ، کاتي په شوکان و داماي نيه ، دياره نه و

درکه زيانه ي ناگرمان پيوه نا خه ريکه بليسه که ي خوشتر

ده بيت .

- نه ي نيمه جي بکين ؟

- مال کوکه ره وه ، ده ويون بو شاريكي تر .